

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Στο προηγούμενο φύλλο του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» κι απ' αυτή έδω τη θέση, ρωτούσαμε:

«Θα το καταδεχτούμε;» (Το Χωριό)

Κι όσοι από μας βρεθήκαμε στο Νεχώρι το μήνα Αυγούστο, πήραμε την απάντηση:

«Το κάλεσμά σας ήταν περιττό».

Κι ήταν στ' αλήθεια περιττό, γιατί ο κάθε ξενιτεμένος χωριανός μας δε θέλει υποδείξεις και καλέσματα για να γυρίσει στο χωριό.

Αυτό είναι το όνειρο και η λαχτάρα της ζωής του. Γι' αυτό, κι όταν μπορεί, τίποτα δεν τον κρατάει μακριά του.

Φέτος το καλοκαίρι κάποια τύχη αγαθή τα έφερε δε-
Ειά και μπόρεσαν πολλοί συγχωριανοί μας να 'ρθούνε στο χωριό.

Κι όλοι μας το χαρήκαμε πολύ.

«Ας ευχρηθούμε «του χρόνου περισσότεροι».

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Από την δραστηριότητα του Συλλόγου

Στις 4.8.77 έπιτροπή αποτελού-
μένη από τον πρόεδρο του Συλλό-
γου μας κ. Κ. Μάντη, τον Κοινοτι-
κό Σύμβουλο κ. Σταύρο Μασγάλα
και τον κ. Άποστ. Κρανιά, έπισκέ-
φτηκε το Νομάρχη Αίτωλοακαρνα-
νίας κ. Χαμπίπη και του έπέδωσε
υπόμνημα με τα ζητήματα, που ά-
πασχολούν την Κοινότητά μας και
του ανέπτυξαν και προφορικά τα
σπουδαιότερα απ' αυτά.

Συγκεκριμένα ζήτησε από τον κ.
Νομάρχη:

1) Την χαρήγηση προσωρινής ά-
δειας στον κ. Άποστ. Κρανιά, για
τη δρομολόγηση αυτοκινήτου από
το Θέρμο στο Νεχώρι.

2) Την διάνοιξη του άραξιδού
δρόμου Νεχωρίου — 'Αράχωδας.

3) Την άποστολή μηχανικού για
να συντάξει μελέτη, για τη μετα-
φορά του νερού της πηγής 'Αρκου-
δόρεμα στο 'Υδραγωγείο του Χω-
ριού μας.

και 4) Την ολοκλήρωση των τε-
χνικών έργων από το υπόλοιπο της
πιστώσεως των 500.000 δρχ.

Για τον ίδιο άκριβώς λόγο έπι-
σκέφτηκε το Νομάρχη κ. Χαμπίπη
και ο συγχωριανός μας κ. 'Αλεξ.
Φλώρος Εισαγγελέας 'Εφετών Λα-
ρίσης.

Ο κ. Νομάρχης υποσχέθηκε, τόσο
στον κ. Φλώρο, όσο και στην πα-
ραπάνω έπιτροπή, ότι θα δώσει λύ-
ση σ' όλα τα ζητήματα, που άπα-
σχολούν την Κοινότητα.

*

Ο πρόεδρος του Συλλόγου έ-
στειλε το παρακάτω τηλεγράφημα
διαμαρτυρίας στον Δ)τή του Ο.
Τ.Ε., για την κακή λειτουργία του
Κοινοτικού τηλεφώνου.

«Διοικητήν Ο.Τ.Ε. 'Αθήνας

Αυτόματον Κοινοτικόν Τηλέφω-
νον και Τηλέφωνα συνδρομιτών ά-
πό 5θήμερου, λόγω βλάβης, δεν λει-
τουργούν.

Κοινόν ταλαιπωρείται.

Παπ' όλας τας διαμαρτυρίας μας
ή βλάβη δεν άπεκατεστάθη.

Παρακαλούμε, διατάξτε την κα-
τεργείουσαν άποκατάστασιν βλά-
βης.

Κων. Μάντης

Πρόεδρος Συλλόγου Νεχωριτών

Ο Ο.Τ.Ε. άπάντησε με το παρα-
κάτω τηλεγράφημα:

«Προς τον κ. Κων. Μάντην —
Νεχώριο — Ναυπακτίας.

Κύριε,

Σχετικά με το από 21.7.77 τη-
λεγράφημά σας προς τον κ. Διοι-
κητήν σας πληροφορούμε, ότι το θέ-
μα σας εξετάζεται από τις αρμό-
διες υπηρεσίες και θα ενημερωθείτε
για τ' άποτελέσματα της έρευνας
αυτής με νεώτερη έπιστολή.

Με ύπόληψη

Βασ. Σαμαράς

Προϊστάμενος Τομ. παραπό-
νων και Γραμματείας

*

Το έργο της τσιμεντοστρώσεως του
δρόμου Πλατείας — 'Εκκλησίας,
που χρηματοδότησε ο Σύλλογός
μας τελείωσε.

Κατά κοινή δε όμολογία άποτε-
λεί ένα από τα ωραιότερα έργα του
Χωριού μας.

Ένα άλλο έργο του Συλλόγου
μας είναι ή διαμόρφωση του χώρου
του Μνημείου.

Ο Σύλλογός μας κατασκεύασε
δέκα (10) παγκάκια, που θα τοπο-
θετηθούν: 2 στο Κατσαούνη τη
δρύση, 2 στην πλατεία, 2 στο προ-
αύλιο του Σχολείου, 2 στη στροφή
της Παναγιάς και 2 στο χώρο του
Μνημείου.

*

Το Διοικ. Συμβούλιο του Συλλό-
γου μας έστειλε στις 28.8.77 στο
Σύλλογο Νεχωριτών 'Αμερικής με
την ευκαιρία του πανηγυριού τους
το παρακάτω τηλεγράφημα:

SYLLOGON NEOXORITON
623 ELM TERRACE ST
YORK PA

Συμετέχοντες στο πανηγύρι
σας, σας εύχόμαστε καλή διασκε-
δασή και πάντα ένωμένοι.

Σύλλογος Νεχωριτών

'Αθηνών.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

1. Στις 7.8.77 στην 'Εκκλησία
του Χωριού, ο Σύλλογός μας τέλε-
σε μνημόσυνο «υπέρ άναπαύσεως
της ψυχής του άείμνηστου Ιατρού
Βασ. Κολατσώνη.

Ο πρόεδρος του Συλλόγου κ.
Κων. Μάντης μιλώντας μετά το
μνημόσυνο έπτε:

«Αγαπητοί συγχωριανοί,

Στις 9 Αυγούστου 1948, δηλ.
πριν από 29 χρόνια, ο συγχωριανός
μας Ιατρός Β. Κολατσώνης άφηνε
στο 'Αγρίνιο την τελευταία του
πνοή.

Το τι προσέφερε στο Χωριό μας
σάν Νεχωρίτης και σάν γιατρός,
είναι σ' όλους μας γνωστό.

Έπειδή ο άείμνηστος Κολατσώ-
νης δεν άφησε άπογόνους, για να
ανάβουν ένα κερι στη μνήμη του, ο
Σύλλογός μας σκέφτηκε, να τιμήσει
τη μνήμη του με το μνημόσυνο, που
τελέστηκε πριν από λίγο.

Μετά το τέλος της θείας Λειτουργ-
γίας θα τελεστεί και Τρισάγιο στον
τάφο του. Παρακαλούνται, όσοι έ-
πιθυμούν, να παραστούν σ' αυτό.

Αιώνια του ή μνήμη».

Στη συνέχεια τελέστηκε στον τά-
φο του Τρισάγιο, στο όποιο πα-
ραβρέθηκαν όλοι οι Χωριανοί μας.

*

2. Στις 18.8.77 πραγματοποιήθη-
κε από το Σύλλογο ήμερήσια έκ-
δρομή στην 'Αγία Παρασκευή με
τη συμμετοχή πολλών συγχωριανών
μας.

*

3. Την Κυριακή 21.8.77 μετά
τη Λειτουργία ο Σύλλογός μας τέ-
λεσε μνημόσυνο στη μνήμη του εύ-
εργέτη του Χωριού μας Δ.Χ. Φούρ-
λα.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας,
στις 7, στην αίθουσα του Δημοτ.
Σχολείου πραγματοποιήθηκε έκ-
δήλωση σ' ένδειξη εύγνωμοσύνης,
για όσα ο άείμνηστος Δ.Χ. Φούρ-
λας πρόσφερε στο Χωριό μας.

Στην έκδήλωση παραβρέθηκαν ό-
λοι οι Νεχωρίτες.

Προλογίζοντας ο πρόεδρος του
Συλλόγου κ. Κ. Μάντης έπτε:

«Αιδεσιμώτατοι, άγαπητοί Χωρια-
νοί,

Ο Σύλλογός μας, συνεχίζοντας
τις έκδηλώσεις, που άρχισε να
πραγματοποιεί από πέρυσι στο Χω-
ριό μας αυτή την έποχή, που όλοι
μας έρχόμαστε έδω προσκυνητές,
δηλ. να τιμά όρισμένους χωριανούς
μας, που έφυγαν από κοντά μας, άλ-
λά προσέφεραν υπηρεσίες στο Χω-
ριό μας, αποφάσισε φέτος να τιμή-
σει τη μνήμη του άείμνηστου Δ.Χ.
Φούρλα, ο όποιος υπήρξε ο έμπνευ-
στης και πρωτεργάτης της κατα-
σκευής του 'Υδραγωγείου μας, απ'
το όποιο όλοι μας άπολαμβάνουμε
ένα από τα πολυτιμότερα δώρα του
Θεού, το νερό.

Κι άφού το πρωί στην 'Εκκλησία
έγινε το μνημόσυνο υπέρ άναπαύ-
σεως της ψυχής του, έδω, σε λίγο,
θα μάς μιλήσει για τη ζωή και το

έργο του ο κ. Χρήστ. Παπανικολά-
ου.

Βέβαια για να γίνει το 'Υ. αγω-
γείο υπήρξαν συνεργάτες του 'Ει-
μνήστου Δ.Χ. Φούρλα και πίσω
αυτούς όλο το Χωριό. Δεν άγνοου-
με κανέναν.

«Άλλη φορά θα γίνει ξεχωριστή
έκδήλωση γι' αυτούς. Κάνουμε αυ-
τή τη διευκρίνιση, για να μη τύχου-
με παραξηγήσεως.

Δεν έχω τίποτε άλλο να σας πώ,
και παρακαλώ τον κ. Χρήστ. Παπα-
νικολάου, να έλθει και να μιλήσει,
για τον άείμνηστο Δ.Χ. Φούρλα.

Κατόπιν το λόγο πήρε ο κ. Χρήστ.
Παπανικολάου, ο όποιος έπτε:

«Ο Σύλλογος Νεχωριτών 'Α-
θηνών, Σύλλογος όλων μας, άφού
και τυπικά τώρα, ονομάζεται Σύλ-
λογος άπανταχού Νεχωριτών, για
να άγκαλιάσει όλους μας. 'Απεφάσι-
σε την σημερινή συγκέντρωση για
τον άείμνηστο Νεχωρίτη Δ.Χ.
Φούρλα.

Δέχθηκα να παρουσιάσω τον τι-
μώμενον, την έποχήν του και το έρ-
γον του με έπιφύλαξη αν θα μπο-
ρέσω ν' ανταποκριθώ στην προσδο-
κία του Συλλόγου.

Μ' ένισχύει όμως ή ζωρή και
πρόσφατη άνάμνηση της φυσιογνω-
μίας και προσωπικότητάς του απ'
τά λίγα χρόνια που τον έζησα, άλ-
λά και συνεργάστηκα μαζί του.

Χωρίς περιγμηνές οικογενείας,
τίτλους, μόρφωση, πτυχία και ά-
ξιώματα, δίνει μέσα σε μία δεκαετία
τον έαυτό του για την ζωή, προκο-
πή και έκπολιτισμό του χωριού του.
Δίνει μια μεγάλη μάχη και την κερ-
δίζει... 'Η άγάπη του γι' αυτό τον
όραματιστή πρώτα και ύστερα τρα-
νό άγωνιστή, λάτρη και σημαιοφό-
ρο της ένότητος, συνεργασίας, ό-
μονοίας και άγάπης. Τι άλλο απ'
αυτό μπορούν να μάς λέγουν τα
λόγια του. «Έμπρός μέινατε ένω-
μένοι, ίσοι, όλοι μαζί, δώσατε την
καλύτεραν κληρονομίαν εις τα παι-
διά σας την ένωσιν». Σας άσπάζο-
μαι όλους ως αδελφός. Δ.Χ. Φούρ-
λας. 'Από έπιστολή του απ' την 'Α-
μερική 10.1.1919, προς όλους τους
Νεχωρίτες.

Διά να έκτιμηθώ, όμως σωστά
από μάς το έργο και ή προσφορά
του τιμωμένου σήμερα, ως μεταφερ-
θούμε στα χρόνια του χωριού μας
που αυτός έζησε, πριν του 1930.

Στά χρόνια εκείνα οι κάτοικοι εί-
ναι τριπλάσιοι απ' ότι σήμερα,
140—160 οικογένειες, τα ζώα τους
φυσικά πολλά, τα παιδιά στο σχο-
λείο 80—90. Την έποχή εκείνη άρ-
χίζουν να παίρνουν σάρκα και
όστά όνειρα παληά. Το χωριό
άποκτά Διδασκάλιο, Γέφυρα στο

Φίδαρη, Μνημείο Πεσόντων. 'Υπο-
φέρουν όμως και ταλαιπωρούνται
από την έλλειψη νερού. Φεύγουν
πρωί, έπιστρέφουν βράδυ και δεν
βρίσκουν νερό να ξεδιψάσουν. Το
νερό είναι άνυπαρκτο, άγνωστο σάν
το καθαριότητα του σώματος.
Ο, μπορεί να διατεθή για το πό-
τισι, μιας γλάστρας. Μόνον άμά-
ραντος, ή στέγη καμιάς αιώλοπορ-
τας ποτή έχει στην ξηρασία, για
χλωρασία 'έχει στην ξηρασία, για
πή. Την ύδρευση λακτό από άστρα-
ρετούν οι βρύς του χωριού έξωπη-
Συκιές. Μεταφέρ' άτσαούνη και
βαρέλες. Τα βράδυζ' ά σπία με
σες του Κατσαούνη, δύο βρύ-
ούρα από τις γυναίκες 'ατίζεται
άράδα να γεμίσουν και β' έάρουν
οι καυγάδες. Και στο σπίτι των
παραώριασμα ή άνησυρία των ή
διών και των γερόντων και το κα-
μα των μικρών παιδιών. Κι' αυτή ή
βαρέλα θα φτάση 10—12 κιλά ως
το έπόμενο βράδυ. Στά μπαλκόνια
στά παραθύρα άνυπαρκτες οι γλάσ-
τρες. Στά ρέμματα γίνεται το πλύ-
σιμο των ρούχων. Χρόνια αυτή ή
κατάσταση βασανίζει και προβλη-
ματίζει τους κατοίκους ντόπιους και
ξενιτεμένους. Σ' όλους μακρινή
παρηγορία φέρνει ή λέξη ΥΔΡΑΓΩ-
ΓΕΙΟ. Και στη σκέψη όλων έπι-
κρατεί το ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟ θα μάς
σώσει.

Τους πόθους και όραματισμούς
τούτους άναλαμβάνει να πραγματο-
ποίηση μίαν μικρή ομάδα Νεχωρι-
τών ξενιτευμένων στην 'Αμερική.

Η ομάδα αυτή έρίσκεται στα
Τζάν Τσε Μπούργκ της Νέας 'Υ-
όρκης, εργαζόνται σε εργαστάσια
Χαρτοποιίας. Τούτο το μέρος με τα
ξύλινα σπίτια που έμειναν είδα το
1959 που βρέθηκα στην 'Αμερική,
με πήγε ο Κ.Δ. Μέμος. Έχουν συνει-
δητοποιήσει το άξίωμα «όλα διά
της ένώσεως» και συμπύσσονται
εις Σύλλογον, τον ονομάζουν ή Δε-
ξαμενή. Μία φούχτα ξενιτευμένοι ή-
δρουν Σύλλογο Πανεχωριτών, με
συνεδρίασή τους που έγινε στις 22
Σεπτεμβρίου 1918. Είναι 18 όλοι-
όλοι. Η ζωή στην ξένη τους κά-
νει να ένωθούν και να προσφέρουν
για τις ζωτικές άνάγκες του χωριού
Πρόεδρος αυτής της Α' Γενικής Συ-
νέλευσης είναι ο Κωστ. Ι. Μάρρος.
Έκλέγεται το πρώτον Διοικητικόν
Συμβούλιον με Πρόεδρον το τιμώ-
μενον Πρόσωπον, τον άείμνηστον
Δ.Χ. Φούρλαν. Είναι ο πρώτος
Πρόεδρος του Συλλόγου των στην
'Αμερική, που έχει ένα και μόνο
σκοπό το 'Υδραγωγείον. Λειτουργ-
γεί και εργάζεται υπό την πνοήν
του Δ.Χ. Φούρλα μέχρι της 21 'Α-
πριλίου του 1924. Και συνεχίζει
την Προεδρείαν εις τον Σύλλογον,

● Συνέχεια εις την 3ην σελίδα

ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΗΣ ΝΕΧΩΡΙΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Για την Κυριακή 6 Νοεμβρίου και ώρα 6 μ.μ. πρό-
γραμματίσαμε συνεστίαση για τους νέους μας, με σκο-
πό να γνωριστούν και να διασκεδάσουν στο Κέντρο
«ΤΟ ΧΩΡΙΟ» στο Παγκράτι, όδός Ζηνοδότου άριθμ. 2
Προσκλησεις, θα σταλούν.

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Κοινωνική Ζωή

ΔΩΡΕΕΣ

Ο συγχωριανός μας κ. Νικόλαος Μαύρος δώρισε στο Σύλλογό μας με δωρητήρια επιστολή του, το κτήμα του, που βρίσκεται στο δρόμο προς τη δρύση του Κατσαούνη άμεσως μετά τα σφαγεία.

Ο Σύλλογός μας εξέδωσε το παρακάτω ψηφισμα, αντίγραφο οποίου έστειλε στον δωρητή.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ 2.77

Το Διοικητικό Συμβούλιον του Συλλόγου μας, με απόφασή του σχετικά με το κ. Νικόλαο Μαύρο, αποφασίζει:

α) οφασίζει:

1) να σταλή ευχαριστήριο επιστολή στον δωρητή.

2) να ανακηρύξη αυτόν ευεργέτη του Συλλόγου μας.

3) Αντίγραφο του ψηφίσματος να σταλή στον κ. Νικόλαο Μαύρο.

Ο Πρόεδρος
ΚΩΝ. ΜΑΝΤΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ
Α. ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ
Α. ΤΣΙΤΣΙΜΠΕΛΗΣ
Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Η ΓΑΜΜΑΤΕΥΣ
Δ. ΦΟΥΡΛΑ

Ο κ. Κων. Ν. Καραγιάννης δώρισε στο Σύλλογό μας έλαιochρώματα αξίας 1.500 δρχ. για να βαφεί το κιγκλίδωμα του τσιμεντοστρωμένου δρόμου απ' την πλατεία ως την Εκκλησία και τα 10 Παγκάκια που κατασκεύασε ο Σύλλογός μας.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Αρραβωνιάστηκαν ο κ. Έλευθέριος Κ. Λειβαδίτης και η διδα Αικατερίνη Βουγιούκα.

Στην Αμερική ο κ. Γεώργιος Άθ. Ζαρκάδας και η διδα Όλγα Κ. Σπανού.

Τους εύχόμεθα καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Στις 24.7.77, Παντρεύτηκαν η φρόσω Χρ. Χαρμαντζή, και ο Γεώργιος Τσαρούχης.

Στις 20.8.77, έγινε στο Νεχώρι ο γάμος της Βασιλικής Ι. Μασγάλα και του Παντελή Κατσαρού.

Στις 20.8.77 στην Αμερική έγινε ο γάμος της Τούλας Β. Δήμου και του Γεωργίου Βαρνάβα.

Στις 28.8.77 στην Αθήνα έγινε ο γάμος της Λαμπρινής Γ. Λαγοδήμου και του Νικολάου Παππά.

Στις 18.9.77 έγινε στην Αθήνα ο γάμος της Όλγας Απ. Καραγιάννη και του Χρ. Μυζήθρα.

Ο Σύλλογος εύχεται σ' όλους τους νεόνυμφους ζωή χαρούμενη κι' ευτυχισμένη.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η κ. Όλγα Χρ. Φούρλα απόκτησε αγοράκι.

Η κ. Ευαγγελία Α Κρανιά απόκτησε κοριτσάκι.

Η κ. Ευφροσύνη Ν. Μασγάλα απόκτησε κοριτσάκι.

Η κ. Λαμπρινή Δ. Πλάκα απόκτησε αγοράκι.

Κοριτσάκι απόκτησε και η κ. Ειρήνη Βακετάκη.

Κοριτσάκι απόκτησε και η κ. Γεωργία Καρανδρίκα.

αργία Καρανδρίκα.

Στους ευτυχισμένους γονείς χιλίες ευχές.

ΠΑΡΑΤΙΣΕΙΣ

Στο Νεχώρι ο κ. Απόστολος Κρανιάς δάπτισε το γιό του κ. Αντωνίου Μασγάλα και τον όνόμασε Αθανάσιο.

Πολλές ευχές στους γονείς και το νουό.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε στην Αμερική και σε ηλικία 35 ετών η Ζωή Καραφολάκη το γένος Γεωργίου Παπαυσιή.

Στην Πάτρα πέθανε ο Γεώργιος Γραβάνης.

Στο χωριό πέθανε η Ευαγγελία Θωμ. Μαζιά.

Στις Οικογένειες των ο Σύλλογος εκφράζει θερμά συλλυπητήρια.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Ήρθαν απ' την Αμερική και για μόνιμη εγκατάσταση οι οικογένειες του κ. Ανδρέα Ι. Καρανδρίκα.

Του κ. Ιωάννη Σπανού και του κ. Γεωργίου Μάλλιου.

Ήρθαν ακόμη απ' την Αμερική και αφού έμειναν για λίγο στην Πατρίδα, αναχώρησαν και πάλι οι:

Ο κ. Χρήστος Άλπογιάννης με την κόρη του.

Ο κ. Νικόλαος Α. Γιάνναρης με την οικογένειάν του.

Η κ. Χριστίνα Γ. Γιάνναρη με τα παιδιά της.

Η κ. Ντίνα Κ. Γιάνναρη.

Ο κ. Ιωάννης Γ. Ζηνέλης.

Ο κ. Νικόλαος Μαρούδας με την μητέρα του.

Ο κ. Γεώργιος Χαρμαντζής με την κόρη του.

Ο κ. Κουτσκώστας με την Οικογένειάν του.

Ο κ. και η κ. Στεργίου.

Ο κ. Στράτος Τσόγκας.

Ο κ. Αθανάσιος Ντούζος με την οικογένειάν του.

Ο κ. Γεώργιος Κ. Παπουτσής με την Οικογένειάν του.

Ο κ. Γεώργιος Μούγιας.

Ο κ. και η κ. Βασιλείου Δήμου.

Η κ. Βασιλική Ζοριού με τα παιδιά της.

Ο κ. Δημήτριος Θ. Μάλλιος με το γιό του.

Ο κ. Γεώργιος Περ. Πανάγου με την Οικογένειάν του.

Η κ. Μαρία Ι. Πανάγου με τα παιδιά της.

Ο κ. Ιωάννης Παληομήτρος.

Η κ. Καλλιόπη Καγκάνη.

Ο κ. Βασίλειος Ι. Καλαθάς οικογενειακώς.

Ο κ. και η κ. Κων(νου) Μάρρου.

Η διδα Αικατερίνη Κ. Σπανού.

Ο κ. και η κ. Ιωάννου Λειβαδίτη με το γιό της Νικόλαο.

Η κ. Μαρία Ν. Παπουτσή.

Ο κ. Αθανάσιος Μιχ. Καλαθάς με την οικογένειάν του.

Η κ. Ειρήνη Ι. Μασγάλα με την κόρη της.

Ο κ. Βασιλική Ι. Μάλλιου.

Ο κ. Γεώργιος Σγάγιας.

Ο κ. και η κ. Ιωάννου Ν. Καλαθά.

Επίσης ήρθε από την Αυστραλία Οικογενειακώς ο κ. Σωτήριος Γραβάνης.

Γύρισαν απ' την Αμερική οι κ.κ. Ιωάννης Μαρούδας, Αναστάσιος Μάρρος και Κων(νος) Ι. Γιάνναρης.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»

Για την επανέκδοση του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» λάβαμε τα παρακάτω ποσά:

Απ, την Αμερική

Δολάρια

1. Μάλλιος Ιωάννης του Ν. 50
2. Μάλλιος Κων. του Ν. 20
3. Άλπογιάννης Χρήστος 20
4. Μάλλιος Δημ. του Θ. 20
5. Μαζιάς Θωμάς 10
6. Ασημάκης Ανδρέας 10
7. Ζαρκάδας Αθανάσιος 5
8. Καρανικόλας Σάκης 20
9. Αράχωβα Ειρήνη 5
10. Σκεπαρνιας Νικόλαος 10
11. Ζηνέλης Γεώργιος 20

12. Καρανδρίκας Ανδρέας του Νικ. 500
13. Ντούζος Αθανάσιος του Γεωργ. 1.000
14. Ζηνέλης Ιωάννης του Γ. 500
15. Μαρούδας Νικόλαος 200

Απ' το έσωτερικό.

Δρχ.

1. Φούρλας Δημήτριος 500
2. Καρανδρίκας Νικόλαος 500
3. Βλάχος Ιωάννης 500
4. Χαλαμπόπουλος Χρήστ. 200
5. Ασημάκης Αντώνιος 180
6. Ντάφυλλος Δημήτριος 320
7. Αιδ. Σαλτός Ιωάννης 100
8. Δασκαλάκης Γεώργιος 220
9. Μπαζιώνη Ελένη του Ν. 200
10. Γιάνναρης Γεώργιος του Ι. 180
11. Σαβελώνας Χρήστος 100
12. Μάλλιος Κων. του Δ. 300
13. Μάλλιος Ιωάννης του Δ. 300
14. Άλπογιάννης Γεώργιος 150
15. Καραγιάννης Κων. του Ν. 200
16. Παπαλέξης Αλέξανδρος 200
17. Τσέλιος Νικόλαος 100
18. Φούρλας Κων. του Απ. 380
19. Μαύρος Γεώργιος 750
20. Τσώκου Ζωή 500

Ευγενείς προσφορές

Στην εκκλησίαν μας για την ένισχυση του Συλλόγου μας προκειμένου να καλυφθεί δόλοκληρη η δαπάνη της τσιμεντοστρώσεως του δρόμου ανταποκρίθηκαν οι παρακάτω συγχωριανοί.

Δρχ.

1. Στέφανος Γιάνναρης 2.000
2. Αφοί Φλώρου 1.000
3. Χρήστος Παπανικολάου 1.000
4. Ίερο Ναός Κοιμήσεως της Θεοτόκου 10.000
5. Δημήτριος Φούρλας 1.000
6. Ιωάννης Μάρρος 380
7. Κων(νος) Μάντης 200
8. Στέφανος Μάντης 200
9. Αθανάσιος Βλάχος 500
10. Παύλος Βλάχος 700
11. Γεώργιος Καλαθάς 200
12. Απόστολος Καραγιάννης 500
13. Δημήτριος Καρανδρίκας 200
14. Γεώργιος Λειβαδίτης 200
15. Κων. Α. Λειβαδίτης 200
16. Ιωάννης Λειβαδίτης 200
17. Πολύκαρπος Λειβαδίτης 200
18. Γεώργιος Άθ. Μάλλιος 100
19. Φώτιος Μέμμος 200
20. Νικόλαος Μπαζιώνης 100
21. Δημήτριος Ντάφυλλος 100
22. Αλέξανδρος Παπαλέξης 200
23. Αντώνιος Πλάκας 100
24. Χρήστος Τσέλιος 150
25. Απόστολος Τσιτσιμπέλης 200
26. Γιάνναρης Γεώργιος του Ι. 100
27. Γιάνναρης Κων. του Ι. 100
28. Κων. Καραγιάννης 200
29. Ανδρέας Ι. Καρανδρίκας 500
30. Γεώργιος Λαζοδημος 200
31. Λούπας Ιωάννης 260
32. Κων. Δ. Μάλλιος 200
33. Ιωάννης Δ. Μάλλιος 200

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΜΑΣ

Από το φύλλο αυτό κι από τούτη έδω τι στίλη, θα δώσουμε τα τραγούδια του Χωριού μας.

Μερικά απ' αυτά τραγουδιούνται ακόμα και σήμερα απ' τους παλιούς στα γλέντια και τα πανηγύρια κι άλλα, τα πιο πολλά, έχουν λησμονηθεί.

Σκοπός μας είναι να τα επαναφέρουμε στη μνήμη των μεγάλων και να γνωρίσουμε στους νέους μας τη λεβεντιά τους και την όμορφη τους.

Αρχίζουμε με τη «Ροιδούλα», μια καταγραφή του κ. Δημητρίου Φούρλα.

*

Φεγγάρι μου λαμπρό, λαμπρό

—Ροιδούλα, Ροιδούλα—

τροχούρου κυκλωμένο

—Ροιδιά μου με τα ροϊδα—

ναύτου ψηλά που περπατείς και χαμηλά που φέγγεις

μην είδες τον άσκη μου, τον αγαπητικό μου;

Σε τί ταβέρνες κάθεται, σε τί κασοποτήσια;

Σαν τί χεράκια τον κερνούν και τα δικά μου τρέμουν;

Σαν τί ματάκια τον κυτιούν και τα δικά μου κλαίνε;

Σαν τί άχειλάκια τον φιλιούν και τα δικά μου σκάνε;

Οέλω να τον καταραστώ και πάλε τον λυπώμαι.

Από ψηλά να γκρεμιστεί και χαμηλά να πέσει

σαν το γυαλί να ραγιστεί, σαν το κερί να λυώσει.

Χίλιοι γιατροί και γιατρικά και γιατρεμούς μην έχει.

*

ΠΑΝΗΓΥΡΙΑΤΙΚΟ

Ο Αύγουστος σ'είς 23 με το καλό 'χει φτάσει.

Το πελεκούδι καίγεται! Σειέται το χοροστάσι!

Τρεις όπλες χίνικε ο χορός και το τραγούδι βάζει

Κι όλοι με τα γιορτινά βήκαν και κάνουν χάζι.

Μηβκαν οι τσοπτες στο χορό ντυμένες στο λελοόδι!

Τα μάτια χαμηλοκοιτούν. Το πόδι σ'ω τραγούδι...

Κι ό νους τους; Στους λεβεντιονιούς, που πάνω στα μεράκια,

παραδιαβαίνουν στο χορό τα όμορφα τσαλμάκια.

π.μ.

*

ΓΙ' ΑΥΤΟ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕΣ

Διαβάει έσύ που άμεριμνος στους δρόμους μας περνάς αναλογίστηκες ποτέ για ποιο σκοπό τραβάς;

Με ιδανικά ξεκίνησες πολέμισες προχώρησες ώρια στο τέλος τής ζωής με ύποταξη υποχώρησες.

Άραγε σκέφτηκες ποτέ για ποιο λόγο γεννήθηκες αναρωτήθηκες ποτέ στον κόσμο γιατί ζεις;

Τη νίκη σχεδόν έφτασες μ'α με δειλία έσπρωξες βλίστας τ' όπια σου μαλλιά και το γεριό κορμί.

Δέ φταίνε τ' όπια σου μαλλιά, τα χέρια σου που τρέμουνε φταίει η ψυχή σου λύγισε και δύναμη δεν έχει πιά.

Κύττα τη φύση, το Θεό που τη ζωή ανασταίνουνε και νέο αίμα θα κυθεί μες τη στεγνή σου την καρδιά.

Γι' αυτό άνθρωπε γεννήθηκες για να τελειώσεις το έργο σου και να δοξάσεις τη ζωή με το δικό σου θάρρος.

δ.φ.

ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ ΠΑΛΙΕΣ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο Παπαλέξης μια φορά, πριν από τα στέφανα, είχε το συνήθειο, να ρωτάει τα νύμφαμπα, αν θέλει ό ένας ιόν άλλο κι ύστερα έκανε το μυστήριο.

Μια φορά λοιπόν, σε κάποιο γάμο —όνομα και μη χωριό—, ρώτησε τη νύφη:

—Τόν θέλεις το Γιώργο, Κωνσταντίνα;

—Τόν θέλω, παπισούλη μ', άπάντησε η νύφη ντροπαλά.

—Πολύ καλά.

—Εσύ, Γιώργο, την αγαπάς την Κωνσταντίνα;

—Αμα δέν την αγαπάγα, παπισούλη μ', δέ θα μέτραγα το μέταλλο σ'όν κ. ... απ' τη βαρέλα, ήταν ή άπάντηση του γαμπρού.

Κι ό παππάς έβαλε το «Εύλογητός».

Τό «μέταλλο» ήταν ή προίκα, πού, κατά τη συνήθεια, τη μέτραγαν στο γαμπρό, λίγο πριν από τα στέφανα, σ'όν πάτο μιας βαρέλας.

Ξενιτεμένε Νεχωρίτη,

Όπου κι αν βρίσκεσαι, μην ξεχνάς το Χωριό μας.

Βοήθησέ το όσο μπορείς κι όταν μπορείς, για να το

βρείς καλύτερο σ'αν ξαναπάς.

● Συνέχεια εκ τής 1ης Σελίδος.

έδω, όπου μεταφέρεται το 'Αρχεῖον του και μετονομάζεται εις Σύλλογον Νεοχωριτών «Η ΠΡΟΟΔΟΣ». Διατηρήθηκε μέχρι του 1936.

Στεκόμεθα τώρα εις τὸν ἰδρυτὴν τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν τριετίαν 1925—1928, ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτελεῖ τὴν ψυχὴν τοῦ Συλλόγου, εἶναι ἡ κινητήριος αὐτοῦ δύναμις. Κινητοποιεῖ ὅλους, ἐγγράφει νέα μέλη. Θέτει καθαρὰ τὸν σκοπὸν τοῦ Συλλόγου. Εἶναι ἡ διὰ σωλήνων μεταφορὰ τοῦ νεροῦ, ἡ κατασκευὴ κατὰ γειτονίαν δρύσεων, ἡ κατασκευὴ Δεξαμενῆς ποτίσματος. Ἔτσι παραμερίζεται κάθε ἄλλο ἔργο, διδασκαλία, Ἡρώων, Γέφυρα. Συνεχίζει τὰς ἐκδρομὰς ντόπιων καὶ ξενιτεμένων. Ἀντιμετωπίζει ἀντιξοότητος καὶ ἀντιδράσεις. Ἐχει ὁμῶς δώσει ὑπόσχεσιν στοὺς πρωτοπόρους συνεργάτας τοῦ τῆς Ἀμερικῆς, ὅτι: Δὲν εἶναι παραιτηθὴν τοῦ σκοποῦ τοῦ Συλλόγου, καμμιὰ δύναμις δὲν θὰ ἀνακόψῃ τὴν δρᾶσιν του, ἐκτός ἀπὸ τὸν θάνατον. Αὐτὸ δηλώνει σὲ γενικὴ συνῆλυσιν πρὶν τοὺς ἀποχωρισθῇ. Ξεκινᾷ γιὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἔργου. Μὲ τὴν ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονὴν τοῦ ἐπιτυχάνει τὴν κάμψιν τῆς ἀντιδράσεως. Δέχεται τὴν συμπάρασιν τῶν ντόπιων παραγόντων τοῦ χωριοῦ. Ἰερέως, Διδασκάλου, Κοινοταρχῶν.

Κινητοποιεῖ τὰ πάντα, ὥρες μιλάει στὴν Ἐκκλησίαν μας γιὰ τὸ ἔργον καὶ νομίζω, ὅτι τὸν βλέπω, νὰ στεγνάνουν τὰ χεῖλιν του. Μπαίνουν τότε στὴν διάθεσίν του νέοι τοῦ χωριοῦ, ὡς οἱ ἐπιζῶντες Χρῖστος Μέρμηγκας, Ἰ. Μάρρος, καὶ ὁ πλὴν γι' αὐτὸν δραστήριος, ἀποδιδώσας Β. Λέωνης. Πράξας καὶ Σύμβουλος τοῦ τοῦ Κοινότητος. Οἱ Ἄβ. Ἀπογιάννης, Δ. Μπουραζέρης Κ. Παπουτῆς καὶ ἄλλοι. Ὑπὸ τὴν ἐπίδρυσιν τοῦ τιμωμένου ἀρχίζει ἡ ἐκτέλεσις κατὰ τὸ ἔτος 1926. Ἡ διακοίνωσις τοῦ χανδακοῦ ὑπὸ τοῦ Κ. Παπακρήστου καὶ ἡ σύνδεσις ὑπὸ τοῦ Β. Μέρμηγκα. Οἱ σωλήνες ἔχουν παραγγελλθῇ στὴ Θεσσαλονικὴν στίς 16.12.1929. Καὶ ἀπὸ τὴ Ναύπαιον μεταφέρονται στὸν τόπον τοῦ ἔργου. Τὸ ἔργον περατοῦται τὸ Φθινόπωρον τοῦ 1929. Γίνονται τὰ ἐγκαίνια στὴν κεντρικὴ δρῦσιν τοῦ Κουδελᾶ. Βρίσκεται ὅλο τὸ χωριό, περήφανος καὶ ἱκανοποιημένος ὁ πρωτοεργάτης. Πρωτοεργάτης ὀνομάστηκε ἀπὸ τὸν Δ. Παπανικολάου τοῦ ὁποῦ στίχοι δρῖσκονται σὲ δύο ὅροι. Μιλοῦν γιὰ τὸ ἔργο γιὰ τὸν ἀκάματο ἐκτελεστὴν του. Καὶ διαβάζομε καὶ σήμερον.

Αἰώνιοι θὰ μείνωσι
γραμμένοι στὸ διδλίο
οἱ ἐργασθέντες μὲ καρδίαν
Γιὰ τὸ Ὑδραγωγεῖο.

Καὶ παρακάτω.

Εὐγνωμοσύνη ὀφείλεται
στὰ τέκνα τοῦ χωριοῦ
τὰ ἐργασθέντα μὲ καρδίαν
Γιὰ τὸ Ὑδραγωγεῖο.

Καὶ στὸν πρωτοεργάτη ἀτερμος
(εὐγνωμοσύνη).

Καὶ τώρα ἀναλογιζόμενος καθένας ἀπὸ μᾶς τίς τότε συνθήκες τὰ συγκοινωνιακὰ μέσα, δὲν μπορεῖ παρά νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν προσφορὰν καὶ συμβολὴν τοῦ ἀειμνήστου. Καὶ γίνεται πρὸς σημαντικὴν ἀν ἀναλογισθῇ κανεὶς τὴν ἐπισημνὴν ὑγείας του. Καὶ δὲν εἶναι μόνον ἡ προσφορὰ του γιὰ τὸ Ὑδραγωγεῖο, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἀμαξίτον δρόμον στὸ χωριό ἐκ Δομνίστης. Μετῆς τῆς πρώτης Ἐπιτροπῆς τὸ ἔτος 1933. Ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν Β. Καλατσῶνη Ν.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Μάλλιον, Χ. Παπακρήστον, καὶ τὸν ὑποφαινόμενον.

Τὸν Διακρίνομεν ἐνθουσιᾶσιν ἐγκαίνια τῆς ἐναρξῆς τοῦ Γαλάνη τῆς Λάκκα καὶ στίς πρώτες ἐργασίαις στὴν Τρικομιά μὲ χρήματα τοῦ Συλλόγου Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Ταμείου. Μέρης ἀνηφορίζε στίς Γκορτσιές, νὰ ἐπιτεύσῃ νὰ ἐνισχύσῃ καὶ νὰ τυνώσῃ τὸ ἠθικὸν ἐκείνων πού τότε δούλευαν προσωπικὴ ἐργασία. Αὐτὸς ὑπῆρξε ὁ σήμερον τιμωμένος Δ.Χ. Φούρλας.

Γιὰ πολλὰ χρόνια καλλιεργεῖ τὴν ἰδέαν τῆς ὑδρεύσεως τοῦ χωριοῦ, ἀναιρεῖται τὸν ἐκπολιτισμὸν του μὲ νερό, σὲ ἄνεση.

Καὶ διὰ ὥριμασε ἡ ἰδέα αὐτὴ τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς, προγραμματίζεται τὸ ἔργο. Ἀποδεικνύεται φιλοπρόοδος, καρτερικὸς ὑπομονητικὸς, ψυχικὰ ἀνώτερος. Παράλληλα καλὸς οἰκογενειάρχης, προστάτης σὲ ἀδελφές. Εἶδε ἀποκατεστημένες τίς θυγατέρας του μὲ μέλη ἀπογόνους πού τιμῶν σήμερα τὸ χωριό μας, ὅπως ὁ Δημ. Φούρλας, Ἐπιθεωρητὴς Σχολείων, ὁ Παῦλος Φούρλας Μαίραρχος Χωροφυλακῆς, ὁ Παντελῆς Παπακρήστου Καθηγητῆς.

Μὰ γι' αὐτὸν τότε ἡ μεγάλη του χαρὰ ἦταν ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ ὀνείρου του, ἡ ὑδρευσίς τοῦ χωριοῦ. Πέρασε στὴν ἄλλῃ ζωὴ μπορούμε νὰ ποῦμε εὐχαριστήμενος καὶ ἱκανοποιημένος, ἀφοῦ διεξήγαγε ἕνα μεγάλο κοινωφελῆ, κοινωνικὸ ἀγῶνα σὲ ἡλικία ἐξήκοντα ἐτῶν. Πέθανε στίς 26 Μαΐου τοῦ ἔτους 1937 καὶ χάρις στὸ Σύλλογον Νεοχωριτῶν τιμᾶται σήμερον Πανεχωριτικῶς. Σήμερον τὸ ἔτος 1977 100 χρόνια ἀπὸ τὴν γέννησίν του πού ἦταν τὸ ἔτος 1877.

Ἄς διατηρεῖται ἡ μνήμη του στίς ἐπερχόμενες γενεές καὶ ἡ δρᾶσις του φιλοπατρία καὶ ἐπιμονὴ του, ἃς ἀποτελεῖ παράδειγμα καὶ ἃς ἐμπνέει καὶ φροντίζει, ἰδιαίτερως ἡ ὑποθήκη του διὰ τὴν «ΕΝΩΣΙΝ ΟΛΩΝ». Τὸ χωριό γιὰ νὰ ζήσῃ ἔχει ἐνάγκη ἀπὸ νέους πρωτοπόρους, ἐνώσεως ὅλων καὶ παράδειγμα γιὰ μᾶς τοὺς Νεοχωρίτας, ἃς εἶναι ὁ ἀειμνήστος ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Χ. ΦΟΥΡΛΑΣ.

Αἰωνία του ἡ μνήμη.

Μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Χρήστ. Παπανικολάου. Τὸ λόγο πῆρε ὁ Παν/τατος κ. Χρῖστος Μέρμηγκας, ὁ ὁποῖος εἶπε:

«Καὶ πάλιν ἐφέτος ὁ Σύλλογος Νεοχωριτῶν εἶχε τὴν ἐμπνευσίαν νὰ συγγεντρώσῃ ὅλους ἡμᾶς εἰς τὴν αἰθουσαν αὐτὴν, μὲ τὸν σκοπὸν ἐκείνον, πού ἔχει προδιαγράψῃ πέρυσιν.

Ἀλλὰ πέραν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ μπορεῖ νὰ εἰπωμεν ὅτι ἡ συγγεντρώσις αὐτὴ ἀποτελεῖ μίαν ἐορτήν ἢ ὁποῖα χαρίζει εἰς ὅλους μας τὴν χαρὰν, τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν εὐχαρίστησιν, διότι βλέπομεν τοὺς χωριανούς μας συγγεντρωμένους εἰς τὴν αἰθουσαν αὐτὴν καὶ πρὸς περισσότερο τοὺς ξενιτεμένους ἀδελφούς μας, οἱ ὁποῖοι θυσιάζουν πολλά, γιὰ νὰ ἔλθουν εἰς τὴν ἰδιαίτεραν πατρίδα των, γιὰ νὰ ἰδοῦν, ὅχι μόνον τοὺς συγγενεῖς των καὶ τοὺς ἰδιόκους των, ἀλλὰ νὰ ἀπολαύσων καὶ ὅτι καλὸ μπορεῖ νὰ δώσῃ αὐτὸ τὸ χωριό.

Ὅσα χρόνια καὶ ἂν ζήσῃ κανεὶς εἰς τὴν ξενιτειά, ἔρχεται στιγμὴ, πού νοσταλγεῖ τὸ χωριό του μέσα στὸ ὁποῖο ἐγεννήθη, ἀνετράφη, ἐξημώθη μὲ τὸ χῶμα τῆς Πατρίδος του καὶ πονεῖ πραγματικῶς τὴν ἰδιαι-

τέραν πατρίδα του, διότι εἶναι ἕνα ἀνώτερον πράγμα ἢ πατρίς.

Εἶναι τὸ ἀγαπητότερον, τὸ ἀγιώτερον καὶ τὸ σεβαστότερον πράγμα.

Ἐχει λοιπὸν ἡ συγγεντρώσις αὐτὴ σκοπὸν νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐχαρίστησιν, πού βλέπει ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

Ἀλλὰ βασικὸς σκοπὸς τῆς συγγεντρώσεως, εἶναι αὐτὸς πού ὥρισε ὁ Σύλλογος νὰ δώσωμεν δηλαδὴ τιμὴν καὶ ἀξίαν εἰς τοὺς νεοκρούς μας, εἰς τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐργάσθησαν, ἐκοπίασαν, ἐμόχθησαν, γιὰ νὰ δώσουν ὅτι καλοῦ ὑπάρχει μέσα στὸ χωριό αὐτό, ὅπως τὸ πρόσωπο αὐτό, γιὰ τὸ ὁποῖο ὠμίλησεν ὁ δάσκαλος, ὁ Δημήτριος Φούρλας, ὁ ὁποῖος ἦταν ὁ ἐμπνευστὴς καὶ ὁ πρωτοεργάτης γιὰ νὰ ἰδρῦσῃ τὸν Σύλλογον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ὠνόμασεν «ΔΕΞΑΜΕΝΗ» καὶ μᾶς ἔφερε τὸ μεγάλο καλὸ, τὸ νερό, τὸ πολυτιμότερον ἀγαθὸ γιὰ τὸ Χωριό μας.

Διότι δὲν ὑπάρχει καλύτερον ἀγαθὸ ἀπὸ τὸ νερό σὲ κάθε χωριό. Πρῶτα τὸ νερό καὶ κατόπιν ἔρχεται ἡ συγκοινωνία καὶ τὸ φῶς.

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε ὁμῶς, διότι γίνεται λόγος περὶ Συλλόγων νὰ ἀνεφερθῶ μὲ λίγα λόγια εἰς τοὺς Συλλόγους, πού ὑπάρχουν σήμερον αἱ τὸ Χωριό μας.

Ἐδῶθη τὸ πρῶτον σύνθημα εἰς τὴν Ἀμερικὴν, γιὰ νὰ ἰδρῦθῃ ὁ Σύλλογος ἐκεῖνος ἀπὸ τὸν Δ. Φούρλα καὶ ἀπὸ τοὺς παλαιμάχους ἐκείνους Νεχωρίτας καὶ ὁ Σύλλογος ἐκεῖνος πραγματικῶς μᾶς ἔφερε τὸ νερό. Μετεβόθη ὁμῶς τὸ σύνθημα ἐκεῖνο καὶ εἰς τοὺς νεώτερους Νεχωρίτας. Εἰς αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι σήμερον εὐρίσκονται εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Τὸν Σύλλογον ἐκεῖνον τὸν ἐδημιούργησαν, τὸν ἀγάπησαν καὶ τὸν διεμύρφωσαν εἰς τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποῖαν εὐρίσκεται σήμερον, κατὰστασιν πολὺ ἀνθηρὰν ἀπὸ οἰκονομικῆς καὶ ἠθικῆς ἀπόψεως. Καὶ οἱ σκοποὶ τοῦ Καταστατικοῦ του τοῦ ἐπιβάλλουν νὰ κάνει τὸ καλὸ μέσα στὸ Χωριό μας.

Ἰδρῦθῃ καὶ ἄλλος Σύλλογος στὴν Ἀθήνα ἀπὸ τοὺς Χωριανούς μας ἐπίσης, ὁ ὁποῖος ἀκολουθεῖ τοὺς σκοπούς, πού διέγραψε ὁ Σύλλογος τῆς Ἀμερικῆς, νὰ κἀν δηλ. τὰ καλὰ καὶ τὰ ὠφέλιμα μέσα στὸ χωριό μας.

Μπορεῖ λοιπὸν νὰ εἰπωμεν, ὅτι οἱ δύο αὐτοὶ Σύλλογοι ἐργάζονται γιὰ νὰ δύνουν ζωὴ καὶ κίνησιν εἰς τὸ χωριό μας.

Καὶ τὸ βλέπομε πόσαι ὠφέλεια ἐγένοντο καὶ πόσο ὕψωσαν τὸ χωριό μας σ' ἕνα πολιτισμὸ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀρκετὰ ἐξυπηρετικὸς.

Εἶναι γνωστὰ τὰ ἔργα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μᾶς ἔφτιαξε ὁ Σύλλογος τῆς Ἀμερικῆς. Δὲν εἶναι τῆς ὥρας νὰ τὰ ἀπαριθμήσωμε ὅλα αὐτά.

Μετὰ τὸ νερό, πού ἔφερε ὁ πρῶτος ἐκεῖνος Σύλλογος, ἐστράφη νὰ φτιάξῃ τὸ γεφύρι πού πνιγόμαστε κάτω στὸ ποτάμι. Εἶναι γνωστὸ αὐτό, ὅτι πνιγόμαστε. Μόλις λοιπὸν ὁ Σύλλογος ἐκεῖνος κατέθεσε ἕνα ποσό, τὸ Δημόσιον ἤρθε ἀμέσως καὶ μᾶς ἔφτιαξε τὸ πρῶτον γεφύρι.

Ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ δεύτερον γεφύρι ὁ Σημερινὸς Σύλλογος τῆς Ἀμερικῆς ἔστειλε 1.000 δολάρια σὲ ἡμᾶς τὴν ἐπιτροπὴν. Καὶ ἐστερέωσε τὸν ἀμαξίτον δρόμον, τὸν ὁποῖον χαϊρόμαστε.

Ἀλλὰ καὶ τὸν ἀμαξίτον δρόμον δὲν χρηματοδότησε;

Μήπως ὁ Σύλλογος αὐτὸς δὲν ἔστειλε βοηθήματα, γιὰ νὰ ἐξωρα-

σωμεν τὸ Σχολεῖο καὶ τὴν Ἐκκλησίαν;

Ἀλλὰ δὲν ἐργάσθη μόνον καὶ δὲν ὠφέλησε ὁ Σύλλογος τῆς Ἀμερικῆς γενικῶς τὸ Χωριό μας, ἀλλὰ καὶ προσωπικῶς πολλούς, πάρα πολλούς χωριανούς μας.

Ἐδοθήσῃ οἰκογενείας τὰς ὁποῖας ἔβγαλε ἀπὸ τὴν φτώχεια καὶ τὴν ἀνέχεια.

Ἔτρεξε αὐτὸς ὁ Σύλλογος σὲ κάθε κρίσιμον περιστάσις, πού εὐρίσκειτο τὸ χωριό μας, νὰ βοηθήσῃ.

Ὅταν μᾶς ἔδωξαν οἱ ἀντάρτες ἀπὸ τὸ Χωριό μας, ἀμέσως αὐτὸς ὁ Σύλλογος μᾶς ἔστειλε, δὲν θυμᾶμαι πόσες χιλιάδες δολάρια, τὰ ὁποῖα μοιράσαμε στοὺς χωριανούς μας, γυρίζοντας μὲ τὸν Νικόλαο Μάλλιο, ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριό, ὅπου ἦσαν διασκορπισμένοι οἱ Νεχωρίτες.

Καὶ ἀνακουφίσθησαν οἱ χωριανοὶ μᾶς ἐκείνες τίς δύσκολες στιγμὲς καὶ ἔδωσαν τόσες εὐχὰς στοὺς συγχωριανούς των τῆς Ἀμερικῆς.

Τὸ ἴδιο κάνει καὶ ὁ Σύλλογος τῆς Ἀθήνας. Ὁ Σύλλογος αὐτὸς τὸν ἴδιο σκοπὸν ἀκολουθεῖ, νὰ φτιάξῃ ἔργα, τὰ ὁποῖα βλέπομε μπροστὰ μας. Ἐνισχύει φτωχοὺς συγχωριανούς μας, τοὺς ἀνακουφίζει ἀπὸ τὴν ἀρρώστια.

Εἶναι τιμὴ γιὰ τὸ Χωριό μας μεγάλη, ἀγαπητοὶ μου, διότι ἔχομε τέτοια πρόσωπα εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ εἰς τὴν Ἀθήνα, τὰ ὁποῖα ἐμπνέονται μὲ αἰσθήματα χριστιανικὰ καὶ φιλόφροντα καὶ μᾶς βοηθοῦν, καὶ βοηθοῦν τὸ χωριό μας.

Ἐπιτρέψτε μου νὰ πῶ καὶ τοῦτο ἀκόμη. Εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ καλὰ, πού δίδουν οἱ Σύλλογοι αὐτοὶ, δὲν πρέπει νὰ ἔχη θέσι ἡ ἀχαριστία ἐκ μέρους μας.

Δὲν πρέπει νὰ γίνονται σχόλια πικρά καὶ ἐπικρίσεις γιὰ τὰ πρόσωπα αὐτά, τὰ ὁποῖα διευθύνουν τοὺς Συλλόγους αὐτούς, διότι κάνομε κακὸ, μεγάλο κακὸ στὸ χωριό μας καὶ στὸν ἑαυτὸν μας. Διότι μπορεῖ τὰ πρόσωπα αὐτὰ νὰ ἀναχαιτίσων τὴν βοήθειαν αὐτὴ πού δίδουν στὸ χωριό μας. Νὰ ἀπογοητεύσων, νὰ πικραθοῦν καὶ νὰ σταματήσῃ ἡ δραστηριότης τῶν Συλλόγων αὐτῶν.

Ἐχομε ἀνάγκη τῶν Συλλόγων, ἀγαπητοὶ μου χωριανοί. Πολλὴ μεγάλη ἀνάγκη ἔχομε τῶν ἐν Ἀμερικῇ καὶ τῶν ἐν Ἀθῆναις συγχωριανῶν μας.

Διότι τὸ χωριό μας ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ πολλά προβλήματα. Ἐχει πολλὰς ἀνάγκες τὸ χωριό μας νὰ ζήσῃ καὶ νὰ προοδεύσῃ.

Ἐχομε ἀνάγκη τοῦ νεροῦ. Ἄς τὸ πάρουν οἱ Σύλλογοί μας ἐπὶ πόνου γιὰ νὰ δώσουν στὸ χωριό μας νερό. Περισσότερο νερό. Νὰ τὸ ἐνισχύσων, νὰ τὸ πλουτίσων μὲ τὸ νερό. Ἐχομε ἀνάγκη νὰ διορθώσωμε τὸν ἀμαξίτον δρόμον. Ὅταν πέφτει ἕνα δέμα, δὲν πρέπει νὰ περιμένωμε πότε θὰ ἔρθῃ, κι ἂν θὰ ἔρθῃ, τὸ κράτος νὰ τὸ φτιάξῃ. Πρέπει νὰ μπορούμε νὰ τὸ φτιάνωμε ἀμέσως ἐμεῖς, γιὰτὶ ἐμεῖς ἔχομε ἀνάγκη νὰ ἐξυπηρετηθῶμε.

Μὲ τοὺς Συλλόγους ἡ Κοινότης θὰ μπορέσῃ νὰ τὸ φτιάξῃ.

Ἐχομε ἀνάγκη ἐπίσης γιὰ τὰ ἰδρύματα, αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἔφτιαξαν οἱ Σύλλογοι, τὸ Σχολεῖο, τὴν Ἐκκλησίαν, τὸ Κοινοτικὸν γραφεῖο, γιὰ νὰ μπορέσωμε νὰ τὰ συντηρήσωμε γιὰ νὰ μὴν καταρθεύσων.

Γι' αὐτὸ ἐπιβάλλεται νὰ δώσωμε βοήθειαν ὠλικὴ καὶ ἠθικὴ εἰς τοὺς Συλλόγους αὐτούς.

Καλὸ λοιπὸν ἔκανε ὁ Σύλλογος αὐτὸς, πού καθιέρωσε αὐτὴ τὴν ἡμέραν ὡς ἡμέραν, πού καλοῦνται οἱ χωριανοὶ μᾶς ἐπὶ τὸ αὐτό, γιὰ νὰ

μπορέσωμε νὰ συνεννοηθῶμε γιὰ τὰ διάφορα ἔργα, πού ἔχει ἀνάγκη τὸ χωριό, γιὰ νὰ δώσωμε τιμὴν, νὰ ἀποτίσωμε φόρον εὐγνωμοσύνης στοὺς νεκρούς μας, οἱ ὁποῖοι ἐκοπίσαν καὶ ἐθεμελίωσαν τὸ χωριό αὐτό. Καὶ μᾶς ἀφῆσαν τὰ σπιτίτια των, ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα ὕψωσαμεν καὶ ἐθεμελίωσαμεν μέγαρα. Μᾶς ἀφῆσαν τὰ χωράφια των, τοὺς δρόμους, τὸ Σχολεῖο, τὴν Ἐκκλησίαν μας.

Γι' αὐτὸ πάρτε τὸ ἀπόκρισι: Ὅφειλε τὸ χωριό νὰ ζήσῃ καὶ νὰ προοδεύσῃ.

Νὰ ἐνισχύωμε ὅσο μπορούμε τὴν Κοινότητα καὶ τοὺς Συλλόγους μας.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ Συλλόγων, θὰ μοῦ ἐπιτρέψων τὰ Διοικ. Συμβούλια τόσο τοῦ Συλλόγου Ἀμερικῆς, ὅσο καὶ τοῦ Συλλόγου Νεοχωριτῶν Ἑλλάδος, καὶ οἱ Πρέσβεις αὐτῶν, νὰ ἀπευθύνω ἕνα ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν.

Μία εὐχὴ ἐγκάρδια. Νὰ προάγωνται ἐν ὑγείᾳ καὶ χαρᾷ καὶ νὰ κάνουν ἔργα γιὰ τὸ Χωριό μας ὠφέλιμα καὶ πολιτιστικά.

Κατόπιν μίλησε ὁ κ. Δημ. Βασ. Φούρλας ἐπιθεωρητῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἑγγονος τοῦ ἀειμνήστου Δ.Χ. Φούρλα, ὁ ὁποῖος εἶπε:

Ἐκφράζω τίς εὐχαριστίες τῆς οἰκογενείας μου, τόσο στὸν ὁμιλητὴ δάσκαλο Χρῖστο Παπανικολάου, ὅσο καὶ στὸ Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου μας, γιὰ τὴ σημερινὴν ἐκδήλωση πρὸς τιμὴν τοῦ μνησάρτη παπποῦλη μου Δημητρίου Χρῖστου Φούρλα.

Τὸ ὑδραγωγεῖο ὑπῆρξε ἔργο σπουδαῖο, σημαντικό, πρωτοποριακόν. Κι ἔγινε μὲ κόπο καὶ μόχθο, μὲ ἀγάπην καὶ ἀνιδιοτέλειαν. Τὸ ὑπογραμμίζω ἀνιδιοτέλεια.

Αὐτὸ ἂς μὴν τὸ ξεχνῶμε ὅσοι φιλοδοξοῦμε νὰ βοηθήσωμε, μὲ τὸν ἕνα ἢ ἄλλο τρόπο, τὸ χωριό μας.

Καὶ τώρα, παρακαλῶ, νὰ μοῦ χαρίσετε γιὰ λίγο τὴν ὑπομονὴν σας, νὰ διαβάσω, ὡς ἀνάμνησιν εὐλαδικὴν πρὸς τὰ δεκαοχτὼ ἰδρυτικὰ μέλη τοῦ Συλλόγου, «Ἡ Δεξαμενὴ», τὸ πρῶτον πρακτικόν τους.

Στὸ ἀπλοϊκὸ καὶ ἀτημέλητον κάπως περιεχόμενον του φαίνεται ξεκάθαρα ἡ καλὴ διάθεσις, ἡ ἀγαθὴ προαίρεσις, ἡ γενναία ἀπόφασις ὅπως ἴδωμεν —καθὼς ἐπιλέγει ὁ πρωτοεργάτης Δημήτριος Χρ. Φούρλας— τὴν ὥραν μας πατρίδα πολιτισμένην καὶ πλουτισμένην μὲ ὅλα τὰ ἀγαθὰ.

Διαβάξω:

Σήμερον ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὦραν 2 μ.μ. οἱ ἐκ τοῦ χωριοῦ Νεοχωρίου τῆς Ναυπακτίας καταγόμενοι καὶ διαμένοντες ἐν τῇ πόλει ταύτῃ συνήλθομεν πάντες ἐν τῇ αἰθρᾷ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 345 ΤΗΕΣΙΩΝ ST. οἱ κάτωθι κ.κ. Δημήτριος Χρ. Φούρλας, Ἀπόστολος Α. Φτερούγας, Κωνσταντῖνος Ι. Μάρρος, Κωνσταντῖνος Γ. Γιάνναρης, Ἀνδρέας Κορανδρίκας, Ἰωάννης Στρ. Σβούκας, Δημήτριος Κων. Φούρλας, Χαράλαμπος Γρ. Τυροσόβυτης, Ἰωάννης Δ. Ράμμος, Νικόλαος Σπ. Κρανιᾶς, Κωνσταντῖνος Χρ. Μασγάλας, Χρίστος Κων. Μασγάλας, Χρίστος Β., Πατερέκας, Ἀντώνιος Χρ. Μασγάλας, ἥτοι ἐν ὅλῳ ἀρθ. 13

Καὶ ἤρχισεν ἡ συζήτησις νὰ γίνεταί ἐν τάξει. Πάντες ὁμοῦ συνεζητήσαμεν τίνι τρόπῳ δύναται μία κωμόπολις ἢ χωριὸν νὰ εὐδοκιμήσῃ ἀπὸ τὰ ὁποῖα στερεῖται πρὸς διαφύλαξιν τῆς ὑγείας των, καὶ ἐν πρώτοις ἐθέσαμεν ἐπὶ τάπητος τὸ ἀνα ζήτημα τῆς ὑγείας ἀπὸ πού καὶ πῶθεν προ-

● Συνέχει στὴν 4η σελ.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

● Συνέχεια από την 3η Σελ.

εργάζεται τα ιασηματα από τα μολυσμένα ύδατα καθώς και από την κακή μεταχείρισιν του ύδατος, όπου η επισημή μας το έσυστησε πολλάκις. Δεύτερον έφεραμε το ζήτημα του σχολείου, την πρόδον της μητρικής μας γλώσσας και την ανάπτυξιν των τέκνων μας. Τρίτον συγκαίνιας, γεφύρας, δρόμους και πολλές άλλας έλλειψεις της κομμοπύλης μας, ή όποια τά έστερείται.

Πρώτος λαβών τον λόγον ο κύριος Δημήτριος Χρ. Φούρλας και αναπτύσσει το ζήτημα του νερού, της υγείας μας και της υπάρξεώς μας, φέρει δε μερικάς αναμνήσεις των παθών των επί ήμερών μας, καθώς και μερικάς συστάσεις διαφόρων Ιατρών.

Δεύτερος λαβών τον λόγον ο κ. Δημήτριος Κων. Φούρλας υποστηρίζει και θεδαίως την γνώμην του άνωτέρου και λέγει ότι πρό 3ών και 4ων έτών εύρισκόμεθα όλοι έν τη προσφιλεστάτη πατρίδι, ένθυμούμεθα ότι τρέχαμε εις τά διάφορα κτήματα όπου ύπήρχον νερά, ίνα προμηθειώμεν προς πόσιν μας, διότι πολλάκις οι Ιατροί έκαμον διάγνωσιν εις τά νερά του χωριού μας και τά έκρινον ως ακατάλληλα προς πόσιν και ως έκ τούτου όφειλον πάντες να δοθώμεν με όλας μας τάς διανοητικάς δυνάμεις, ήθικας και υλικάς δια να φέρωμεν το άνω έργο εις αίσιον πέρας και κατόπιν όλοι όμοι συναδελφωμένοι να εξακολουθήσωμεν τά κοινοτικά έργα.

Τρίτος λαβών τον λόγον ο κύριος Γεώργιος Α. Φτερούγας αναπτύσσει το ζήτημα του σχολείου είπων τά έξης, ότι έάν είχαμεν ένα σχολείον, θα είχαμεν τριακοσίας εικοσι δρχ. κατ' έτος ένοίκιον από το Δημόσιον και έντός μιας πενταετίας είτε και πλέον θα έξεχρεώνεται το σχολείον και τά ύπόλοιπα έσοδα, όπου τά εισέπραττε κατ' έτος θα κατατίθενται κεφάλαια εις το κοινοτικόν ταμείον και θα χρησιμοποιούνται εις διάφορα κοινοτικά έργα. Συνάμα δε τά παιδιά μας θα είχον έλευθέραν είσοδον και έξοδον του σχολείου με προαίλιον γυμναστικής κ.λπ. και θα ήκουον τά παιδιά μας τά μαθήματα του Δημοδιδασκάλου και όχι των χωριοπαίκτων, όπως γίνεται σήμερα.

Τέταρτος λαβών τον λόγον ο κύριος Κωνσταντίνος Χρ. Μασγάλας και αναπτύσσει το ζήτημα της γεφύρας, φέρει δε εις γνώσιν ύμών και μερικά δυστυχήματα, όπου συνέδρασαν επί των ήμερών μας και τά όποια εξακολουθαούν να συμβαίνουσιν καθ' έκαστην ένεκα έλλείψεως γεφύρας.

Πέμπτος λαβών τον λόγον ο κύριος Κωνσταντίνος Ίωάν. Μάρος, όστις και λέγει, Άσπαζόμεθα τάς ίδέας των άνωτέρω, αλλά προτιμότερον έγκρίνω από όλα αυτά την μεταφοράν του ύδατος, τά δε άλλα κοινοτικά έργα να γίνονται κατόπιν και διαδοχικώς, π.χ. όταν γίνη ή μεταφορά του ύδατος, κατόπιν γίνεται ή ανοικοδόμησις του σχολείου, το δε ζήτημα της γεφύρας πράγματι είναι άναγκαίον και έπείγον δια να γένη, αλλά έάν λάβωμεν ύπ' όψιν μας ότι άφορά δύο έπαρχίας και ως έκ τούτου να μείνη παραπίσω. Ένωείτε δε έχομεν και μίαν έλπίδα ή με την μίαν πολιτικήν ή με την άλλην να γίνη ή γεφύρα με καιρόν τινα. Το δε νερόν και σχολείον άφορά μόνον την κομμοπύλιν Νεοχωρίου και ως έκ τούτου ούδεις έκ τούς πολιτευομένους μεριμνά δια την μεταφοράν του ύδατος και την ανοικοδόμησιν του σχολείου και ως έκ τούτου παρακαλώ πάντας ύμās όπως προτιμηθή ή

μεταφορά του ύδατος και μετά να προτιμούνται τά άναγκαίότερα κοινοτικά έργα.

Πάντες οι εύρισκόμενοι έν τη αίθούση ταύτη απέφάνθημεν, όπως ίδρύσωμεν σύλλογον με την έπωνυμίαν Πανεοχωριτών «Η ΔΕΞΑΜΕΝΗ» και κατ' εύχαρίστησιν έκάστου θα είναι ή δωρεά της έγγραφής του και ύποχρεωτικώς θα πληρώνη έν δολάριον ανά δίμηνον και δια τοιούτου συστήματος θα δυνηθώμεν μετά παρέλευσιν τριών ή και τεσσάρων έτών είτε και πλέον να αρχίσωμεν την μεταφοράν του ύδατος και κατόπιν όλα τά άνω κοινοτικά έργα, τά όποια θα τά ψηφίζη ή όλομελεία του ως άνω Σωματείου, σεμμετέχουσα δε και ή πλειονοψηφία της κομμοπύλης Νεοχωρίου. Πάντες απέφάνθημεν την μεταφοράν του ύδατος και τον καταρτισμόν του Διοικ. Συμβουλίου άπαρτιζόμενον από έπτά μέλη, ήτοι, ένός Προέδρου, ένός Γραμματέως, τριών συμβούλων και δύο έλεγκτάς(!).

Επίσης θέτομεν εις ένέργειαν περι έκλογής συμβουλίου, διανείμομεν τά ψηφοδέλτια και αρχίζει ή ψηφοφορία με τά κάτωθι έκλεγέντα μέλη, ήτοι:

Πρόεδρος, κ. Δημήτριος Χρ. Φούρλας, Γραμματέας, κ. Νικόλαος Ε. Μαύρος, Σύμβουλοι, κ. Γεώργιος Α. Φτερούγας, και κ. Δημήτριος Κ. Φούρλας και Κωνσταντίνος Χρ. Μασγάλας, Έλεγκται κ. Κωνσταντίνος Ι. Μάρος και Χαράλαμπος Γρ. Τυροσβούτης.

Το άνω έκλεγέν Διοικ. Συμβούλιον ύποβάλει ένώπιον της όλομελείας το ύπ' αυτού καταρτισθέν Καταστατικόν αποτελούμενον από 14ων άρθρων και το έγκριθεν παρά της όλομελείας. Συμφώνως τώ 13ω άρθρω του καταστατικού, το Διοικ. Συμβούλιον δίδει τον νενομισμένον όρκον ένώπιον της όλομελείας, άναγνωσθείς(!) ύπό του Γραμματέως.

Κατόπιν το Διοικ. Συμβούλιον ζητεί τά μέλη προς έγγραφην. Και έγράφησαν άπαντες οι εύρισκόμενοι έν τη αίθούση τή ύπ' αριθμ. 345 THERISON ST. μετά μεγάλης εύχαριστήσεως και προθυμίας και ήνοιξαν τά πενιχρά και πτωχά δολάντιά τους και κατέθεσαν τάς γενναίας των δωρεάς και όπως εξακολουθούμενοι(!) πληρώνουν και ύποχρεωτικάς μηνιαίας συνδρομάς. Και απέφάνθημεν πάντες άνωτέρω, ό δε όλικός αριθμός των χρημάτων των εσπραχθέντων από τά άνω μέλη έμφαίνεται εις το διδόν Πρωτοκόλλου και Μητρώου.

Ο κ. Πρόεδρος Δημήτριος Φούρλας, κατ' απόφασιν του Διοικ. Συμβουλίου, κηρύσσει την 25ην Σεπτεμβρίου επέτειον του Συλλόγου με το έπώνυμον Πανεοχωριτών «Η ΔΕΞΑΜΕΝΗ» αι δε συνδρομαί άρχονται από 1ης ίδιου μηνός, και συγχαίρει την όλομελείαν δια την προθυμίαν της συναδελφώσεως και δια τάς γενναίας δωρεάς αύτών και λέγει: άν και όλίγοι είμεθα εις αριθμόν ως μέλη, ως δωρηταί έφανήκομεν, αυτό το έκαμεν ή θέλησις και τά πατρικά αισθήματα, όπου πάντες τρέφομεν, όπως ίδωμεν την ώραίαν μας πατρίδα πολιτισμένην και πλουτισμένην με όλα τά αγαθά. Τά ξενιτευμένα τέκνα της άν και κατά χιλιάδας μιλίων μακράν εύρισκόμεθα, την ώραίαν μας πατρίδα, όπου έγεννήθημεν και είδομεν το φώς του Ήλιου και άνεπύχθημεν, δεν θα άλσμονήσωμεν.

Πάντες όμοφώνως έχειροκρότησαν ύπέρ του νεοσύστατου Συλλόγου, και δηλώσαντες άφοσίω εις την μεταφοράν του ύδατος τά μέλη συγχαί-

ρουν τον κ. Πρόεδρον και το σεβαστόν Διοικ. Συμβούλιον και εύχονται αύτούς δια τον σκοπόν, τον όποιον απέφάνθημεν όλοι, καλήν πρόδον, συσφίγγουν τάς χείρας άλλων, εύχόμενοι την πρόδον και ευημερίαν του άνω Συλλόγου. Και λήγει ή συνεδρίασις ή ώρα 6 μ.μ.

Ο Πρόεδρος
Κ. Ι. Μάρος

Ο Γραμματέας
Ν. Ε. Μαύρος
Οι Σύμβουλοι
Γ. Α. Φτερούγας
Κ. Χ. Μασγάλας
Δ. Κ. Φούρλας

Κατόπιν πήρε το λόγο ο Πρόεδρος του Συλλόγου Νεοχωριτών Άμερικής κ. Χρ. Άλπογιάννης και άφού συνεχάρη το Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου Νεοχωριτών στην Άθήνα για την όργάνωση της έκδηλώσεως προς τιμήν του άείμνηστου Δημητρίου Φούρλα, διάβασε άποσπάσματα από ίδιόχειρη έπιστολή του Δ. Φούρλα άπ' τά όποια παρουσιάζεται άνάγκη ή Πίστη, ό ζηλος κι ή άφοσίωσή του στο έργο του ύδραγωγείου.

Διάβασε άκόμη άπόσπασμα από άλλη έπιστολή του πατέρα του αυτή τη φορά άείμνηστου Άθ. Άλπογιάννη. Σ' αυτή ή μακαρίτης ό μπάρμπα - Θανάσης, ό άθόρυβος Πρωτεργάτης σε κάθε έργο του χωριού μας, έπιτιμώνας το γιό του, που τον συμβουλεύει να μην άσχολείται με το δρόμο (ήταν ή έποχή που κατασκευαζόταν ό άμαξιτός δρόμος του χωριού) κι' έρχεται σε σύγκρουση με τούς συγχωριανούς μας, του γράφει, πώς έχει για παράδειγμα την έπιμονή και την ύπομονή του μακαρίτη Δ.Χ. Φούρλα, ό όποιος άν δείλιαζε και όπισθοχωρούσε, όταν έφτιαχνε το ύδραγωγείο, δεν θα είχαμε σήμερα νερό στο χωριό μας.

Τέλος το λόγο πήρε ό κ. Άλεξ. Φλώρος, Εισαγγελέας Έφετών, ό όποιος είπτε:

Συγχαίρω, αγαπητοί μου συγχωριανοί, τά μέλη του Διοικ. Συμβουλίου των άπανταχού Νεοχωριτών, εις τά όποια άξίζει και έπαινος, δια την πρωτοβουλίαν των να τιμηθή δια της σεμρινής έκδηλώσεως ή μνήμη του άείμνηστου Δημητρίου Φούρλα δια το ύπό τούτου έπιτελεσθέν έργο της κατασκευής του ύδραγωγείου του χωριού μας. Έπαινοςάξίζει επίσης, όπως είπον και πέρυσι, και εις τά μέλη του προηγούμενου Διοικ. Συμβουλίου του ίδιου Συλλόγου δια την πρωτοβουλίαν των να τιμηθή δια της περυσινής έκδηλώσεως εις τον χωρον τούτον ή μνήμη των άείμνηστων Παπαλέξη Κοτίνη, Ιερώς, Άλεξίου Παπαλέξη, Δημοδιδασκάλου, και Βασίλειου Κολατσώνη, Ιατρού, δια τάς ύπηρεσίας των εις το χωριό μας.

Ο αγαπητός μου Δάσκαλος κ. Χρίστος Παπανικολάου δι' ώραίων λόγων έξηρε, όπως έπρεπε, την προσωπικότητα και το έργο του Δημητρίου Φούρλα, ό όποιος δεν έφείσθη θυσιών και κόπων δια ν' άποκτήση το χωριό μας ύδραγωγείον. Και αυτήν την στιγμήν ένθυμούμαι τά όσα ήκουσα κατά τον μήνα Σεπτέμβριον του έτους 1929, όταν κατεσκευάζετο το ύδραγωγείον του χωριού μας, από τον άείμνηστον Δημήτριον Παπανικολάου, τον Καπετάνιον. Ήμην τότε μαθητής Γυμνασίου και είχον συναντήσει εις την οίκίαν του παιδικού φίλου μου, Νικολάου Καραδήμα τον γέροντα Δημήτριον Παπανικολάου, ό όποιος εις

σχετικήν συζήτησιν δια την κατασκευήν του ύδραγωγείου είπτε: «Αυτό το έργον όφείλεται εις την έπιμονήν του Δημητρίου Φούρλα». Τά λόγια αυτά έπιβεβαιούν τά όσα δια το έργον του Δημητρίου Φούρλα μάς είπε πρό όλίγου ό Δάσκαλος Χρίστος Παπανικολάου, ό όποιος έχει πρωτοστατήσει και πρωτοστατεί εις έργα κοινής ύφελείας, αλλά συγχρόνως διδάσκουν και τούς νέους —όπως και έμε έδίδασαν τά λόγια αυτά την έποχήν εκείνην, που ήμην μαθητής Γυμνασίου, την άξίαν των όποιων διεπίστωσα άργότερον ως φοιτητής επιστήμων και δημόσιος λειτουργός αλλά και ως άπλους πολίτης— ότι πρέπει να γνωρίζουν ούτοι, ότι ή έπιμονή και ύπομονή συντελούν τά μέγιστα εις την υπερίσθισιν όλων των έμποδίων, τά όποια συναντώνται κατά την προσπάθειαν προς έπιτυχίαν ένός καλού σκοπού, όπως είναι ή προσπάθεια να γίνη κανείς καλός τεχνίτης, έπιστήμων, επιχειρηματίας κ.λπ. ή να φέρη εις πέρας έν έργον, το όποιον άνελαβε και το όποιον είναι χρησιμον εις την κοινωνίαν.

Ο Δημήτριος Φούρλας ως καλός Χριστιανός δεν ήρκετο μόνον εις το ν' άντιμετωπίζη τάς βιοτικές ανάγκας του, αλλά διεκαίετο συγχρόνως και από την φλόγα να προσφέρη τάς ύπηρεσίας του και εις την κοινωνίαν, όπως μαρτυρούν και αι προσπάθειαι του δια την κατασκευήν του ύδραγωγείου. Την φλόγα δ' αυτήν δεν την άφινε να σβύση και ή πίστις του προς την θρησκείαν μας και προς τάς φιλελεύθερας και δημοκρατικές ιδέας. Ένθυμούμαι ότι ό Δημήτριος Φούρλας κατά τάς δημοτικές εκλογάς του φθινοπώρου του έτους 1925 —ότε ήτο ύποψήφιος δια το άξίωμα του Προέδρου της κοινότητός μας και αντίπαλος του, νεαρού τότε, άείμνηστου Ιατρού Βασιλείου Κολατσώνη, του όποιου ή μνήμη, ως και εις την άρχήν του λόγου μου είπον, έτιμήθη πέρυσι ύπό του Συλλόγου μας δια τάς ύπηρεσίας του, τάς όποιας προσέφερε δια το καλόν του χωριού μας— έθεώρησε καθήκον του, καίτοι αίγρια ματικά γνώσεις του ήσαν όλίγαι, να όμιλήση προς τούς συγχωριανούς μας και να τονίση εις αύτούς με άπλά λόγια, θαλαμένα όμως από την ψυχήν του, τάς ύποχρεώσεις των ως εκλογέων και προσέτι να έξηγήση την σημασίαν των εκλογών εκείνων, πράγμα το όποιον ήτο έν δείγμα της πίστεώς του προς τάς ιδέας αύτάς.

Η πίστις προς τά χριστιανικά καιδημοκρατικά ιδιώδη καθιστά τον άνθρωπον άγνόν, άνιδιοτελή, άγωνιστήν και πρόθυμον εις το να είναι χρήσιμος εις την κοινωνίαν δια της προσφοράς των ύπηρεσιών του. Και άνθρωπος τοιούτος ήτο ό Δημήτριος Φούρλας».

Κλείνοντας την έκδήλωσή ό πρόεδρος του Συλλόγου είπτε:

«Νομίζω πώς τελειώσαμε. Είμαι ύποχρεωμένος από μέρους του Διοικ. Συμβουλίου, να σας εύχαριστήσω, που τιμήσατε με την παρουσία σας την έκδήλωσή μας. Ίδιαιτέρως θέλω να εύχαριστήσω τον κ. Χρήστο Παπανικολάου, που είχε την καλοσύνη να δεχτεί να μιλήσει για τη ζωή και το έργο του άείμνηστου Δ.Χ. Φούρλα, καθώς και τούς ύπόλοιπους όμιλητές, οι όποιοι έκτός των άλλων, μίλησαν κολεκτικώς για τη δράση του Συλλόγου μας.

Δηλώνω δε έκ μέρους του Διοικ. Συμβουλίου, ότι θα συνεχίσουμε να εργαζόμαστε άποδοτικά για το Συλλόγο και το Χωριό.

Δηλώνω άκόμη ότι με τον άδελ-

ΝΕΧΩΡΙΤΙΚΗ ΘΥΜΟΣΟΦΙΑ

Έχει ιδεί ό Κοιρώσιος
Μηλιάδης και Κορομηλιάδης

Ήρθε κάποιε στο Νεχώρι ένας άποσπαματάρχης —φίδι κολεβό. Που σε πονεί και που σε σφάζει, ήμα σε κόλλαγε στα νύχια του. Ήτανε το φόβητρο στα χωριά. Μηλιάς δα με τ' όνομα.

Καλεί τον Πάρεδρο στην Πλατεία και του λέει άγριεμένος:

—Να μου παρουσιάσεις άμέσως όλουνοους τούς ένταλματαζήδες, τούς άλογοούριες, τούς κατοικοκλέφτες του χωριού σου

Ο Πάρεδρος προσάθησε να τον καταπραύνει, να δικαιολογήσει κάπως τά πράματα, μα ό σκληρός άποσπαματάρχης άγρίεψε περισσότερο:

—Έρείς, Πάρεδρε, ποιός είμαι έγώ; Έγώ είμαι ό καπετάν Μηλιάς!

Κι ό Πάρεδρος:

«Εχ' ιδεί ού Κοιρώσιους μας Μηλιάδης και Κορομηλιάδης, καπετάνιο μ' του λέει. Δηλ. δεν είσαι ό πρώτος που περνάς στο χωριό μας. Έχει ιδεί ό τόπος μας πολλούς σαν κι έμένα και χειρότερους.

Κι έμεινε από τότε ή παροιμία.

ΣΗΜ. Ο Κοιρώσιος —άγνωστο από ποϋθε κρατιέταν— φύτεψε τον μεγάλο πλάτανο της Πλατείας μας. Κι είπαν και τον πλάτανο: Κοιρώσιος. Κι από κοντά είπαν και την πλατεία: Κοιρώσιος.

Ο Μηλιάς (Μηλιάς στο τοπικό ιδίωμα) έραβα πώς καταγόταν από την Γρανίτσα της Εύρωπας (μ' έσυρε ή μοίρα μου να περάσω εκ από εκεί). Οι γεροντότεροι Γρανιτωίτες, όπως μου έλεγαν, τον είχαν άκουστά. Το έπώνυμο Μηλιάς άκούεται και τώρα στη Γρανίτσα. Δ.Φ.

ΝΕΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΝ

★ Με άπόφαση που υπέγραψε ό Υπουργός Δημοσίων Έργων κ. Χριστόφορος Στράτος χορηγείται πίστωση 4.000.000 δρχ. για την διάνοιξη του δρόμου Νεχώρι — Άράχωβα.

★ Υστερα από ένέργειες του Βουλευτή Β' Περιφέρειας Αθηνών κ. Γεωργίου Παπακωνσταντίνου ό Σύλλογός μας έπιχορηγείται από το Υπουργείο Οικονομικών (Κρατικά Λαχεία) με το ποσό των 15.000 δρχ.

ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΙ ΜΑΣ
ΠΟΥ ΠΕΤΥΧΑΝ
ΣΕ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ
ΣΧΟΛΕΣ

★ Στην Πάντειο ό κ. Κωνσταντίνος Φλώρος.

★ Στην Νομική (Δημόσιο Δίκαιο) ό κ. Άλκιβιάδης Βασ. Σκεπαρνιας. Θερμά συγχαρητήρια.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
«ΤΟ ΝΕΧΩΡΙ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΥΘΟΥ», ύπό του Δημητρίου Φούρλα, έλλείπει χώρου άναβάλλεται για το έπόμενον φύλλον.

φó Σύλλογο της Άμερικής, θα κρατήσουμε ψηλά το πνεύμα της ένότητάς όλων των χωριανών μας, όπου κι' άν βρίσκονται, αλλά και το πνεύμα της δημιουργικότητας, Σας εύχαριστώ.